

РЕШЕНИЕ

№ 5477

гр. София, 18.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **3260** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 02.02.2012г. по н. а. х. д. № 20909/2011 г. Софийски районен съд, НК,
6-ти състав, е потвърдил наказателно постановление № 80940/02.08.2011 г., издадено
от Началника АНД отдел "ПП" - СДВР с което на Г. И. Л. от [населено място] на осн.
чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание
"глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6 от ЗДвП и на основание Наредба
Из-1959/27.11.2007г. са му отнети 9 контролни точки.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Г. И. Л. , с която се моли
атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като нищожно, недопустимо и
неправилно. Твърди се, че НП е съставено при съществени нарушения на
предвидените в материалния закон правила. Навеждат се доводи, че
първоинстанционният съд е възприел обстановка, която не се подкрепя от
доказателствата по делото, в частност, че решението се основава на показанията само
на актосъставителни, които не са очевидци на ПТП-то. Иска се отмяна на
решението на Софийския районен съд. В с.з. касаторът чрез процесуалния си
предсатвител – адв.П. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима
становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде

потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимирано лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна, поради следните съображения:

В атакуваното решение съдът е приел, че на 27.01.2011г. в [населено място] около 10,40 часа касаторът Г. Л. е управлявал лек автомобил марка "Ф.", с ДК [рег.номер на МПС] , като се движел по [улица]с посока на движение по [улица]съм [улица]. При преминаване на кръстовището с [улица]при наличие на пътен знак „Б1” не пропуснал и реализирал ПТП с движещия се по пътя с предимство джип „М.” с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от Г. И. В..

На същата дата и място пристигнал Н. Ц.(дежурен служител на ОПП - СДВР), който извършил оглед на местопроизшествието, щетите на автомобилите и разпитал участниците в ПТП.

На 21.07.2011 г. въз основа на протокола от ПТП, Г. И. Г. съставил акт за установяване на административно нарушение срещу Г. Л. за извършено нарушение по чл.6., т.1, пр.3 от ЗДвП.Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление.

Така описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Г. – актосъставител, св.Т., св.В. – другия участник в ПТП-то и св. Л. – съпруга на касатора. Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено изцяло, като законосъобразно.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 6, т.1 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на Г. И. Л.. При анализа на гласните доказателства първоинстанционният съд подробно е посочил причините, поради които кредитира показанията на свидетелите Г., Т. и В., които кореспондират с останалия, приобщен по делото доказателствен материал. Касационната инстанция не приема за основателни изтъкнатите в касационната жалба и в съдебно заседание доводи досежно неправилното отразяване на фактическата обстановка , тъй като по делото безспорно се установи, че Л. не е изпълнил по никакъв начин задължението си като участник в пътното движение да предостави предимство на движещия се по път с предимство джип.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН.

Посоченото в жалбата касационни основания, подробно обсъдени и от районния съдия в първоинстанционното решение са неоснователни и не подкрепени с каквито и да било доказателства. Не може да се третира и като доказателства представената пред настоящата инстанция сателитна снимка от интернет, тъй като същата на първо място не е веществено доказателства събрано по реда на НПК от една страна и от друга отразява само и единствено сателитния профил на района около кръстовището , на което е станало ПТП-то. И от нея не може да се направи безспорен извод за фактическото състояние на процесното кръстовище към дата

207.2011 г. и наличието на конкретни пътни знаци.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на Н. Б. Ц. - служител в ОПП - СДП, каквато възможност изрично допуска чл. 189, ал. 3 ЗДвП. Посоченият свидетел е присъствал на установяване на нарушението и е съставил протокола за ПТП. Ето защо, възраженията на касатора, че актът не може да се ползва с установената в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила, са неоснователни. Актът за установяване на административното нарушение представлява официална констатация за извършеното деяние и има определена доказателствена стойност за наказващия орган. Наказателното постановление се издава въз основа на акта след извършването на проверка от страна на наказващия орган относно законосъобразността, обосноваемостта, доказателствата и възраженията, посочени в него. Тук е мястото да се отбележи и обстоятелството, че разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН дава възможност на наказващия орган да извърши разследване на спорните обстоятелства, ако установи, че има такива. Преценката обаче на тази необходимост законът предоставя на самия решаващ административен орган.

Настоящият съдебен състав не приема за основателен и касационния довод за недоказаност на фактическата обстановка, възприета от първоинстанционния съд. Същата по безспорен начин се установява от разпита на свидетелите, чиито показания, както посочва и СРС, са логични, последователни и непротиворечиви с останалия доказателствен материал по делото. Съдът правилно и законосъобразно не е кредитирал показанията на св.Л., тъй като същата е заинтересована страна като съпруга на касатора и като такава не може да бъде обективна при изясняване на фактическата обстановка. Освен това видно и от мотивите на районния съд, самата св.Л. с показанията си подкрепя заявените от св.В. (другия участник в ПТП-то) , обстоятелства. Изложеното от последния пред съда относно фактическата обстановка се допълва изцяло от обективизираните му изявления в подписаната от него декларация.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – Съд - С. град , VI касационен състав

РЕШИ:

Оставя в сила решение от 02.02.2012г. по н. а. х. д. № 20909/2011 г. Софийски районен съд, НК, 6-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: